

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije,
organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala
Broj: 11 0 K 024243 22 K-p
Dana, 23.05.2022. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE !

Okružni sud u Banjaluci, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala, sudija pojedinac Blagoje Dragosavljević, uz sudjelovanje zapisničara Radmile Stanivuk, u krivičnom predmetu protiv optužene M. V, zbog produženog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, nakon održanog glavnog i javnog pretresa 18.05.2022. godine, u prisutnosti republičkog javnog tužioca Gorana Glamočanina, optužene M. V. i njenog branioca Vesne Rujević, advokata iz Banjaluke, donio je dana 23.05.2022. godine i istog dana javno objavio, sljedeću:

PRESUDU

Optužena,

M. V, kći M. i majke R. rođene M. (1), rođena [...] godine u Banjaluci, sa prebivalištem u B, u ulici [...], JMB [...], po narodnosti Hrvatica, državljanka Bosne i Hercegovine i Republike Srpske, pismena, sa završenim pravnim fakultetom, po zanimanju advokat, udata, majka dvoje punoljetne djece, srednjeg imovinskog stanja, neosuđivana, ne vodi se drugi krivični postupak, na slobodi;

KRIVA JE

Što je:

1. Dana 29.04.2014. godine u Banjaluci, u svojstvu službenog lica, kao sudija Osnovnog suda u Banjaluci, u namjeri da sebi pribavi imovinsku korist, iskoristila svoj položaj i prekoračila granice svojih ovlaštenja, na taj način što je, postupajući u predmetu Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 O 183796 14 O, od stranke u postupku, N. M, na ime predujma za vještačenje u svojoj kancelariji primila neposredno novac u gotovini u iznosu od 600,00 KM i o tome sačinila potvrdu broj 71 0 V 183796 14 V od 29.04.2014. godine, iako je znala da je takvo njeno postupanje suprotno odredbi člana 147. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 9/14), kojim je propisano da sud ne prima uplatu gotovine neposredno od stranaka, već upućuje stranke da uplatu izvrše preko depozitnog računa suda, te iako je znala da u ovom predmetu nije određeno niti izvršeno vještačenje, pa je tako primljeni

novac zadržala za sebe i na taj način sebi pribavila imovinsku korist u iznosu od 600,00 KM.

2. Dana 03.06.2014. godine u Banjaluci, u svojstvu službenog lica, kao sudija Osnovnog suda u Banjaluci, u namjeri da sebi pribavi imovinsku korist, iskoristila svoj položaj i prekoračila granice svojih ovlaštenja, na taj način što je, postupajući u predmetu Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 143758 12 V, od stranke u postupku, B. Z, na ime predujma za vještačenje primila neposredno novac u gotovini u iznosu od 800,00 KM i o tome sačinila potvrdu broj 71 0 V 143758 12 V od 03.06.2014. godine, iako je znala da je takvo njeno postupanje suprotno odredbi člana 147. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 9/14), kojim je propisano da sud ne prima uplatu gotovine neposredno od stranaka, već upućuje stranke da uplatu izvrše preko depozitnog računa suda, pa nakon što je za vještake u navedenom predmetu odredila stalnog sudskog vještaka građevinske struke D. D. i stalnog sudskog vještaka geodetske struke M. P. i nakon postupanja vještaka u navedenom predmetu, nije donijela odluku o isplati nagrade za izvršena vještačenja već je tako primljeni novac zadržala za sebe i na taj način sebi pribavila imovinsku korist u iznosu od 800,00 KM.
3. Dana 16.07.2014. godine u Banjaluci, u svojstvu službenog lica, kao sudija Osnovnog suda u Banjaluci, u namjeri da sebi pribavi imovinsku korist, iskoristila svoj položaj i prekoračila granice svojih ovlaštenja, na taj način što je, postupajući u predmetu Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V, od stranke u postupku, Z. I, na ime predujma za vještačenje primila neposredno novac u gotovini u iznosu od 600,00 KM i o tome sačinila potvrdu broj 71 0 V 105987 10 V od 16.07.2014. godine, a nakon toga i 23.11.2015. godine, u istom predmetu, od stranaka u istom postupku i to od Z. I, M. S, N. S. i J. M. takođe neposredno primila novac u gotovini u iznosu od 400,00 KM, o čemu je sačinila potvrdu broj 71 0 V 105987 10 V od 23.11.2015. godine, iako je znala da je takvo njeno postupanje suprotno odredbi člana 147. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 9/14), kojim je propisano da sud ne prima uplatu gotovine neposredno od stranaka, već upućuje stranke da uplatu izvrše preko depozitnog računa suda, pa je tako primljeni novac zadržala za sebe i na taj način sebi pribavila imovinsku korist u iznosu od 1.000,00 KM.

Dakle, kao službeno lice, u namjeri da sebi pribavi imovinsku korist, iskoristila svoj službeni položaj i prekoračila granice svojih ovlaštenja,

Čime je izvršila produženo krivično djelo zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, pa sud optuženu, na osnovu navedenog zakonskog propisa i članova 28, 32, 33, 37. i 42a. istog zakona,

OSUĐUJE

na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jednu) godinu i 6 (šest) mjeseci

Na osnovu člana 60. Krivičnog zakona Republike Srpske, optuženoj M. V. izriče se:
Mjera bezbjednosti

Zabrana vršenja poziva, djelatnosti ili dužnosti

i to zabrana vršenja dužnosti sudije u trajanju od 5 (pet) godina od dana pravosnažnosti presude, s tim da se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

Na osnovu člana 94. Krivičnog zakona Republike Srpske, od optužene M. V. oduzima se imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela pa se optužena obavezuje da plati iznos od 2.400,00 KM (dvije hiljade i četiri stotine konvertibilnih maraka) u korist Budžeta Republike Srpske, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudne naplate.

Na osnovu člana 99. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, optužena je dužna platiti paušalnu naknadu u iznosu od 300,00 (tri stotine) KM i troškove krivičnog postupka u iznosu od 9,0 (devet) KM, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudne naplate.

Objasnenje

Republičko javno tužilaštvo Republike Srpske, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala, podiglo je optužnicu broj: T12 1 KTK 0000620 18 od 30.12.2021. godine, protiv optužene M. V, zbog produženog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 347. stav 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 49/03, 108/04, 37/06, 70/06, 73/10, 1/12 i 67/13, u daljem tekstu skraćeno: KZ RS).

Optužnica je potvrđena 05.01.2022. godine u 08,30 časova, a optužena se po svim tačkama optužnice izjasnila da nije kriva.

Kako se potvrđena optužnica odnosi na krivično djelo iz člana 347. stav 3. KZ RS, sa zaprijećenom kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina, glavni pretres je proveo i odluku donio sudija pojedinac Posebnog odjeljenja za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala ovog suda, u skladu sa članom 24. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 53/2021, 91/2017, 66/2018 i 15/2021, u daljem tekstu, skraćeno: ZKP). Stvarna nadležnost Posebnog odjeljenja ovog suda za navedeno krivično djelo, propisana je članom 13. stav 1. tačka 36. Zakona o suzbijanju korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 39/2016 i 91/2017), jer se optuženoj stavlja na teret da je krivično djelo izvršila u vršenju dužnosti sudije, kao lice imenovano na javnu dužnost od strane Visokog sudskog i tužilačkog savjeta BiH.

Na glavnom pretresu provedeni su sljedeći dokazi optužbe:

- saslušani su svjedoci: N. M, V. M, G. V, Z. J, J. D, B. Z, S. Z, D. D, M. P, Z. I, N. V, M. S, N. S, S. M. i Đ. Đ;

- izvršen je uvid u zapisnike o saslušanju svjedoka pred republičkim javnim tužiocem i to: zapisnik o saslušanju svjedoka V. M, broj: T12 1 KTK 0000620 18 od 07.03.2019., zapisnik o saslušanju svjedoka G. V. broj T12 1 KTK 0000620 18 od 07.03.2019., zapisnik o saslušanju

svjedoka Z. J. broj T12 1 KTK 0000620 18 od 07.03.2019., zapisnik o saslušanju svjedoka J. D. broj T12 1 KTK 0000620 18 od 07.03.2019., zapisnik o saslušanju svjedoka M. P, broj T12 1 KTK 0000620 18 od 06.03.2019., zapisnik o saslušanju svjedoka Z. I, broj T12 1 KTK 0000620 18 od 28.01.2019., zapisnik o saslušanju svjedoka M. S. broj T12 1 KTK 0000620 18 od 28.01.2019. Navedeni svjedoci su potvrdili da su tačni njihovi iskazi iz istrage, u dijelu u kojem su im pročitani na glavnom pretresu.

-pročitani su zapisnik o saslušanju svjedoka J. M. tokom istrage pred republičkim javnim tužiocem, broj: T12 1 KTK 0000620 18 od 29.01.2019. godine, na osnovu člana 288. stav 2. ZKP RS, jer je svjedok u međuvremenu preminuo;

- izvršen je uvid u zapisnik o saslušanju svjedoka S. M. broj T12 1 KTK 0000620 18 od 19.06.2019. godine;

Izvršen je uvid u materijalne dokaze optužbe - isprave i to:

1. Akt Visokog sudskog i tužilačkog savjeta Bosne i Hercegovine broj 04-50-2-2259-2/2019 od 24.06.2019. godine,
2. Odluka Visokog sudskog i tužilačkog savjeta Bosne i Hercegovine o imenovanju predsjednika i sudija Osnovnog suda u Banja Luci od 03.02.2004. godine,
3. Odluka Visokog sudskog i tužilačkog savjeta Bosne i Hercegovine o prestanku mandata M. V. broj 04-07-3-694-3/2018 od 15.02.2018. godine,
4. Naredba o ukidanju depozitnih računa Osnovnih, okružnih i okružnih privrednih sudova Ministarstva finansija Republike Srpske 06.09/020-3262/13 od 30.12.2013. godine,
5. Obavještanje o proceduri upalte na depozitne račune osnovnih, okružnih i okružnih privrednih sudova Ministarstva finansija Republike Srpske 06.09/020-3264/13 od 30.12.2013. godine,
6. Akt Osnovnog suda u Banjaluci broj 071-0-Su-20-0002429 od 28.07.2020. godine,
7. Popis spisa Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 O 183796 14 O,
8. Potvrda prijema dokumenta Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala Banja Luka broj T12 1 KTK 0000620 18 od 07.03.2019. godine, sa potvrdom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 183796 14 V od 29.04.2014. godine,
9. Potvrda Osnovnog suda u Banjaluci 71 0 V 183796 14 V od 29.04.2014. godine,
10. Zapisnik Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 O 183796 14 O 29.04.2014. godine,
11. Rješenje o nasljeđivanju Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 O 183796 14 O od 24.04.2014. godine,
12. Rješenje Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 O 183796 14 O od 01.12.2015. godine,
13. Rješenje o nasljeđivanju Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 O 183796 14 O od 07.12.2015. godine,
14. Popis spisa Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 143758 12 V,
15. Rješenje Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 143758 12 V od 23.06.2014. godine,
16. Zapisnik o uviđaju Osnovnog suda u Banjaluci od 05.09.2014. godine,
17. Zapisnik Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 143758 12 V od 08.09.2014. godine,
18. Nalazi i mišljenje stalnog sudskog vještaka građevinske struke D. D. sa troškovinikom od 17.09.2014. godine,
19. Dopis Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 143758 12 V od 18.03.2016. godine,
20. Tužba tužiteljica B. Z. i V. R, zastupanih po punomoćniku advokatu S. M. 2 iz Banjaluke od 06.06.2016. godine,
21. Rješenje Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 143758 12 V 2 od 01.02.2018. godine,

22. Potvrda prijema dokumenta Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 143758 12 V od 22.05.2018. godine, sa urgencijom za plaćanje troškova vještačenja u predmetu 71 0 V 143758 12 V, stalnog sudskog vještaka građevinske struke D. D. od 21.05.2018, godine,
23. Popis spisa Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V,
24. Potvrda Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V od 16.07.2014. godine,
25. Potvrda prijema dokumenta Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske, Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organizovanog i najtežih oblika privrednog kriminala Banja Luka broj T12 1 KTK 0000620 18 od 29.01.2019. godine, sa potvrdom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V od 23.11.2015. godine,
26. Potvrda Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V od 23.11.2015. godine,
27. Zapisnik Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V od 11.07.2014. godine,
28. Zapisnik o uviđaju Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V od 28.08.2014. godine,
29. Zapisnik Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V od 23.02.2015. godine,
30. Rješenje Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V od 04.05.2015. godine,
31. Dopis Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, Uprava za organizovani i teški kriminalitet broj 03/1-230-556/19 od 08.03.2019. godine,
32. Izvod iz kaznene evidencije za M. V, Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, Policijska uprava Banjaluka broj 13-02/1-4-234-190/19 od od 27.02.2019. godine,
33. spis Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 O 183796 14 O,
34. spis Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 143758 12 V,
35. spis Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V,
36. dopis Osnovnog suda u Banjaluci broj 071-0-Su-22-000109 od 25.01.2022. godine
37. dopis Osnovnog suda u Banjaluci broj 071-0-Su-Rač-22-000003 od 24.01.2022. godine

Na prijedlog odbrane saslušani su svjedoci: N. B, R. K, N. Ć. i S. M, te je izvršen uvid u materijalne dokaze odbrane i to:

1. prethodne prigovore protiv optužnice,
2. zahtjev branioca Vesne Rujević advokata iz Banjaluke od 24.03.2022. godine, upućen Osnovnom sudu u Banjaluci za dostavljanje dokaza,
3. Akt Osnovnog suda u Banjaluka broj: 071-0-Su-22-001141 od 05.04.2022. godine o dostavljanju dokumentacije braniocu Vesni Rujević,
4. pravosnažno rješenje Osnovnog suda u Banjaluci, broj: 71 0 O 183796 14 O od 24.04.2014. godine,
5. zapisnik Osnovnog suda u Banjaluci, broj 71 0 O 183796 14 O od 29.04.2014. godine sa prilogom – popis parcela
6. zapisnik Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 143758 12 V od 27.03.2014. godine,
7. zapisnik Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105 987 10 V od 11.07.2014. godine,
8. zapisnik Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V od 23.02.2015. godine,
9. rješenje Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V od 04.05.2015. godine,
10. zahtjev J. M. od 28.01.2014. godine, za nastavak postupka u predmetu Osnovnog suda u Banjaluci, broj: 71 0 V 105987 10 V,
11. rješenje Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V od 31.10.2013. godine,
12. rješenje Osnovnog suda u Banjaluci, broj 71 0 V 143758 12 V od 29.05.2014. godine,
13. rješenje Osnovnog suda u Banjaluci, broj 71 0 V 143758 12 V od 23.06.2014. godine,
14. dopis sudskog vještaka geodetske struke, S. M. od 05.04.2022. godine sa prilogom nalaz i mišljenje u predmetu 71 0 O 183796 14 O od 29.09.2014. godine,

Optužena je saslušana kao svjedok na glavnom pretresu i izvršen je uvid u zapisnik o ispitivanju osumnjičene, broj: T12 1 KTK 0000620 18 od 27.08.2019. godine.

Odbijen je prijedlog odbrane da se na glavnom pretresu provede vještačenje po sudskom vještaku elektrotehničke struke, smjer informatika, radi utvrđivanja:

-pregledom računara vještaka geodetske struke S. M. iz Banjaluke, da li se u njegovom računaru nalazi nalaz i mišljenje u predmetu Osnovnog suda u Banjaluci br. 71 0 O 183796 14 O iza ostavioca S. M. (1), te da po mogućnosti utvrdi vrijeme izrade istog i obezbijedi njegov sadržaj;

-pregledom računara koje je u kritično vrijeme koristila optužena u Osnovnom sudu u Banja Luci i njena saradnica R. K, vezano za obezbjeđenje dokumenata sačinjenih u predmetima Osnovnog suda Banjaluka br. 71 0 O 183796 14 O, 71 0 V 143758 12 V i 71 0 V 105987 10 V i pregledom CMS sistema Osnovnog suda u Banjaluci u tim predmetima da obezbijedi dokaze: iz spisa 71 0 O 183796 14 O- koliko je donešenih rješenja o nasljeđivanju, a koliko je "nalijepljeno u CMS" u ovom ostavinskom postupku i kada, da obezbijedi njihove sadržaje, dokumentaciju na osnovu koje je izvršena fizička dioba nekretnina i da istu obezbijedi, dokaze o razrezu i plaćanju sudske takse, te dokumentaciju na osnovu koje je sudija A. V. izradila treće Rješenje o nasljeđivanju sa fizičkom diobom u ovom predmetu, da li je nasljednicima upućen poziv za plaćanje sudske takse prilikom uručenja Rješenja o nasljeđivanjima i da li postoji dokaz o njihovoj uplati; iz spisa br. 71 0 V 143758 12 V predlagača Lj. L. - da obezbijedi pozive za uviđaj strankama vezano za dokaz o traženju plaćanje predujma za vještačenje, postojanje potvrda o plaćanju predujma za vještačenje i njihov sadržaj, dokaz kada su vještaci postupali u ovom predmetu, evidentirane preduzete radnje od strane vještaka M. P. i D. D, dokaz da li je i kada vještak D. D. na ročištu iznio svoje nalaz i mišljenje, kao i dopunu istog, iz spisa br. 71 0 V 105987 10 V predlagača J. M. - obezbijedi pozive za uviđaj strankama - dokaz o traženju plaćanje predujma za vještačenje, postojanje potvrda o plaćanju predujma za vještačenje i njihov sadržaj, dokaz kada je vještak S. M. postupao u ovom predmetu, preduzete radnji od strane vještaka, da obezbijedi Nalaz i mišljenje vještaka.

Po ocjeni suda, predloženi dokaz vještačenja po sudskom vještaku elektrotehničke struke i utvrđivanje činjenica na koje je ukazala odbrana, ne bi doprinijelo razjašnjenju ove krivične stvari. Vještačenje računarske opreme vještaka geometra S. M. nije relevantno, jer se na pisanom nalazu i mišljenju koji je on dostavio braniocu optužene, a navodno za predmet 71 0 O 183796 14 O, uopšte ne nalaze potpis i pečat ovog vještaka. Takav dokument odbrane ne predstavlja nalaz i mišljenje, pa nije potrebno istraživati da li se isti nalazi pohranjen na računarskoj opremi vještaka. Ne postoje dokazi da je ovaj nalaz zaista podnesen u sud na predmet 71 0 O 183796 14 O, jer je sam S. M. kao svjedok izjavio da ga nije podnio u spis putem sudskog protokola, nego navodno predao u elektronskom obliku na USB stiku daktilografu sudije. Međutim, za ove tvrdnje svjedoka ne postoje prihvatljivi i vjerodostojni dokazi u spisu navedenog predmeta ni CMS evidenciji tog sudskog predmeta.

Suvišno je i nepotrebno vještačenje računarske opreme u Osnovnom sudu u Banjaluci koju je ranije koristila optužena kao sudija i njene saradnice, (zapisničari i daktilografi), da bi se utvrdilo koji su sve dokumenti nastali i kreirani u spisima predmeta Osnovnog suda u Banjaluci na koje se odnosi optužnica. Na te okolnosti sud je izvršio uvid u spise predmeta i popis sadržine spisa, a relevantna je stvarna sadržina spisa, ne i računarske opreme koju su koristili optužena i njene saradnici. Nepotrebno je bilo vještačiti Sistema za automatsko upravljanje predmetima u sudovima i tužilaštvima (CMS i TCMS), jer su svi potrebni podatci

iz ovih sistema pohranjeni i trajno se čuvaju u bazama podataka, te su bili dostupni na uvid kako braniocu tako i optuženoj, bilo neposrednim uvidom u sistem ili obraćanjem sudu ili tužilaštvu da se dostave po odbrani izdvojeni podatci preko odgovarajuće službe VSTV BiH, koja održava taj sistem.

Odbijen je prijedlog odbrane da se vrši uvid u spis Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 B 177435 13 V, u pogledu kojeg je takođe vođena istraga protiv optužene, jer postupanje optužene kao sudije u tom postupku nije predmet ovog krivičnog postupka. Činjenica da je predsjednik Osnovnog suda u Banjaluci odbio zahtjev stranke za izuzeće optužene kao sudije u tom predmetu iako je optužena takođe primila gotovinsku uplatu predujma za troškove vještačenja, pa da je predsjednik suda time bio upoznat da optužena prima od stranaka uplate u gotovom novcu, nije od takvog značaja da bi isključila odgovornost optužene.

Republički javni tužilac u završnom izlaganju smatra dokazanim da je optužena učinila krivično djelo Zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 347. stav 3. KZRS na način kako joj je to tačkama 1. – 3. izreke optužnice stavljeno na teret, a na takav zaključak upućuju, kako izjave saslušanih svjedoka optužbe i odbrane, jednim dijelom i navodi odbrane optužene, te sadržaj izvedenih materijalnih dokaza. Izvedeni dokazi u svojoj ukupnosti upućuju da je optužena, na opisani način, ispoljila namjeru da pribavi imovinsku korist i sa takvom namjerom iskoristila svoj službeni položaj, odnosno ovlašćenja i prekoračila granice istih, postupajući suprotno pravilima i procedurama koje se odnose na zakonito raspolaganje novčanim sredstvima predujmljenim od strane stranaka u ovim postupcima, u tom smislu što je te iznose, iako to nije mogla učiniti i za to nije bila ovlašćena, primala u gotovini, te da prijem ovih gotovinskih iznosa nije evidentiran u službi računovodstva niti su novčani iznosi deponovani na depozitni račun niti su na osnovu takvih transakcija izvršene, odnosno evidentirane uplate vještacima. Izvedeni dokazi na glavnom pretresu upućuju na zaključak da je optužena predmetne novčane iznose zadržala i prisvojila. Smatra dokazanim da je optužena postupala sa direktnim umišljajem, usmjerenim na pribavljanje imovinske koristi, pri čemu nije bilo okolnosti koje bi dovodile u pitanje uračunljivost optužene. Predlaže da sud optuženu u pogledu sve tri tačke izreke optužnice oglasi krivom i osudi u skladu za zakonom, da se oduzme imovinska korist pribavljena krivičnim djelom u ukupnom iznosu od 2400 KM, izrekne mjera bezbjednosti zabrane vršenja sudijske dužnosti i optužena obaveže na plaćanje troškova krivičnog postupka. Posebno predlaže da se na strani optužene prilikom odmjeravanja kazne na primjeren način cijeni činjenica da je ona sudijsku funkciju koju je obavljala podredila pribavljanju imovinske koristi, umjesto da svojim ponašanjem unapređuje poštovanje zakona i vladavinu prava, kao i povjerenje građana u pravosuđe i uopšte u državne institucije. Takođe, da sud cijeni činjenicu da je optužena u dužem vremenskom periodu preduzela nekoliko radnji izvršenja predmetnog krivičnog djela u toku 2014. i 2015. godine i da je shodno tome ispoljila određenu upornost prilikom vršenja krivičnog djela.

Branilac optužene u završnom izlaganju predlaže da sud optuženu oslobodi od optužbe, na osnovu čl. 298 t. v) ZKP. Ističe da postoje formalni nedostatci u optužnici, jer je dispozitiv optužnice u pogledu bitnih elemenata djela u suprotnosti sa uloženim materijalnim dokazima kako u pogledu umišljaja, tako i posljedica. Navodi da optužena za kriv. djelo pod tačkom 1. optužnice, kršenjem čl. 6 ZKP RS u istrazi nije saslušana niti joj je data mogućnost da se u istrazi brani za ovo krivično djelo. Ukazuje da je izvedenim dokazima odbrane i to iskazom optužene, svjedoka R. K. i S. M. dokazano da optužena nije za sebe prisvojila novčani iznos od 2.400,00 KM, nego je iznose iz tačke 1. i 3. optužnice isplatila vještaku S. M. za vještačenja koja je izvršio u tim predmetima. U odnosu na tačku 2. optužnice da je dokazano da je dio iznosa od 400,00 KM isplatila vještaku M. P. za obavljeno geodetsko vještačenje, dok je

preostali iznos od 400,00 KM ostao u spisu. Prilikom presignacije spisa na novog sudiju nije izvršen popis i primopredaja tako da optuženoj nije poznato zbog čega ovaj novčani iznos nije zatečen u spisu. Ukazuje da na rad optužene nije bilo pritužbi, ali se dešavalo da su bez njenog znanja i odobrenja dok je bila na godišnjem odmoru, iz njenog referata izuzeli spis i drugi sudija je donio odluku o ukidanju izrečene mjere licu koje je izlaskom na slobodu počinilo teško krivično djelo. Iako je prijavila to predsjedniku suda, nije dobila povratnu informaciju, naprotiv izgubila je poziciju šefa Vanparničnog odjeljenja, pomjerena je sa vanparničnog referata na parnični sa "praznim stolom", a potom je krenula golgota kroz pokretanje i vođenje disciplinskog postupka protiv nje pred VST-om BiH, te pokretanje istrage i za još jedno istovrsno krivično djelo u predmetu br. 71 0 V 177435 13 V u kom je advokat S. R. podnijela predsjedniku suda Zahtjev za njeno izuzeće, koji je odlukom predsjednika odbijen kao neosnovan uz obrazloženje da nema nepravilnosti u njenom radu. Nažalost prijedlog odbrane da se iz ovog spisa pročitaju Zahtjev za izuzeće i Odluka predsjednika suda je odbijen, a kojim je odbrana željela dokazati da je to bio poznat i prihvaćen način rada u cilju ažuriranja referata, a i da sama odredba čl. 147 Pravilnika da Sud, po pravilu, ne prima uplatu gotovine neposredno od stranaka, već upućuje stranke da uplatu izvrše preko računa suda, dakle da ova odredba nije imperativna. U spornom periodu u pojedinim predmetima optužena je kao sudija primala gotovinske uplate uz sačinjavanje potvrde za sudski spis i stranke sa naznakom bitnih elemenata (naziv suda, broj predmeta, ime stranke koja vrši plaćanje, datum i svrha plaćanja , potpis sudije i pečat suda), a njena saradnica je na sudskoj potvrdi evidentirala kada je i koji iznos isplaćen i kom vještaku, što je bio transparentan način rada sudije. Napominje da optužena nikad nije osuđivana, protiv nje se ne vodi drugi krivični postupak u kontekstu dužine trajanja krivičnog postupka, porodična je, majka dvoje punoljetne djece, besprijekorne prošlosti, omiljena u sredini u kojoj živi i na poslu, zaposlena je i upisana u Imenik advokata Republike Srpske sa kancelarijom u Banjaluci. Smatra da je odbrana dokazala da je optužena savjesno, pravilno i zakonito vršila funkciju sudije u inkriminiranim radnjama i da ovakvim svojim radnjama nije ostvarila neki drugi nedozvoljeni protivpravni cilj, u ovom predmetu da nije na štetu fizičkih lica, stranaka u vanparničnim postupcima, prisvojila iznos od 2.400,00 KM kako joj je optužnicom stavljeno na teret, niti je nanijela štetu drugome ili povrijedila prava vanparničnih stranaka i vještaka. Postojanje namjere, kao subjektivnog elementa, na strani optužene u inkriminisano vrijeme tužilac kvalifikuje kao direktan umišljaj, kao posljedicu propusta u organizaciji zaštite nepovredivosti spisa kojima je bila zadužena optužena, kao i predmetnih spisa, u nevršenju popisa spisa prilikom primopredaje spisa od optužene, što je rezultovalo da se uvidom u predmetne spise uočava da sve provedene radnje nisu evidentirane u CMS sistemu, a neke koje su evidentirane u CMS-u nema ih u spisima, kako je naprijed obrazloženo. Branilac u konačnom zaključuje da tužilac nije na nesumnjiv način dokazao da je optužena počinila krivična djela za koja se tereti optužnicom RJT Banjaluka, br. T12 1 KTK 0000620 18 od 30.12.2021.god.

Optužena je prihvatila završno izlaganje branioca.

Neosnovani su prigovori odbrane da optužena tokom istrage nije saslušana na okolnosti krivičnog djela iz tačke 1. optužnice i navodi odbrane da tokom istrage tužilac nije saslušao bitne svjedoke i to: S. M. na okolnost radnji iz tačke 1. optužnice, te R. K, N. B. i N. Č, daktilografe koji su radili sa optuženom. Uvidom u zapisnik o saslušanju osumnjičene broj: T12 1 KTK 0000620 18 od 27.08.2019. godine, koji je tužilac koristio prilikom saslušanja optužene na glavnom pretresu, utvrđeno je da je optužena u istrazi ispitana na okolnost radnji iz tačke 1. optužnice te je o tome dala svoj iskaz na stranici 6. zapisnika, kada joj je prezentovana potvrda broj: 71 0 V 183796 14 V od 29.04.2014. godine i kada je dala iskaz o okolnostima prijema gotovine od stranke N. M. Odbrani je omogućeno da na glavnom pretresu

budu saslušani svjedoci S. M. na okolnost radnji iz tačke 1. optužnice, te R. K, N. B. i N. Č, a nema dokaza da su optužena ili njen branilac tokom istrage predložili da ovi svjedoci budu saslušani, a da je takav prijedlog odbrane tužilac odbio, pa su bez osnova prigovori da tužilac u istrazi nije postupao u skladu sa članom 6. i 14. ZKP.

Bez osnova su prigovori odbrane na popise spisa predmeta koji su kreirani u računarskom sistemu CMS/TCMS, jer se radi o popisima spisa koji su nastali automatskom obradom podataka unutar usvojenih i verifikovanih računarskih sistema za upravljanje spisima u sudovima i tužilaštvima. Ponovo se upućuje da je odbrana bila u mogućnosti da izvrši uvid u sistem CMS za navedene predmete ili da preko tužilaštva i ovog suda zatraži informacije i dokaze koje odbrana smatra da su naročito važni od IKT odjela pri VSTV BiH, koji je zadužen i vrši održavanje Sistema za upravljanja spisima u sudovima i tužilaštvima.

Ocjenom izvedenih dokaza pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezu, u smislu člana 295. ZKP, sud je utvrdio dokazanim da je optužena, postupajući kao sudija Osnovnog suda u Banjaluci, učinila produženo krivično djelo zloupotreba službenog položaja ili ovlaštenja iz člana 347. stav 3. KZ RS.

Optužena ne osporava da je postupala kao sudija Osnovnog suda u Banjaluci u predmetima broj: 71 0 O 183796 14 O, 71 0 V 143758 12 V, te 71 0 V 105987 10 V. Takođe, ne osporava da je dana 29.04.2014. godine od stranke u postupku N. M, na ime predujma za vještačenje u svojoj kancelariji u Osnovnom sudu u Banjaluci, primila neposredno novac u gotovini u iznosu od 600,00 KM i o tome sačinila potvrdu broj 71 0 V 183796 14 V od 29.04.2014. godine, zatim da je dana 03.06.2014. godine od stranke u postupku B. Z. na ime predujma za vještačenje primila neposredno novac u gotovini u iznosu od 800,00 KM i o tome sačinila potvrdu broj 71 0 V 143758 12 V od 03.06.2014. godine, dana 16.07.2014. godine od stranke u postupku Z. I, na ime predujma za vještačenje primila neposredno novac u gotovini u iznosu od 600,00 KM i o tome sačinila potvrdu broj 71 0 V 105987 10 V od 16.07.2014. godine, konačno, da je dana 23.11.2015. godine od stranaka u postupku Z. I, M. S, N. S. i J. M. neposredno primila novac u gotovini u iznosu od 400,00 KM, o čemu je sačinila potvrdu broj 71 0 V 105987 10 V od 23.11.2015. godine. Ne osporava se sadržina fotokopija potvrda u koje je izvršen uvid na glavnom pretresu, da su iste po sadržaju odgovarajuće potvrdama kakve je optužena inače sačinjavala strankama radi dokaza da su u gotovini platile predujam za vještačenja. Orginalnih potvrda inače nema evidentiranih u spisima predmeta Osnovnog suda u Banjaluci (osim potvrde 71 0 V 105987 10 V od 23.11.2015), niti su evidentirane u sistemu CMS.

Prema tome, iako je odbrana osnovano prigovorila da se načelno, fotokopije potvrda o uplati gotovine ne mogu koristiti kao dokaz za sudsku presudu, jer nisu prezentovani originali dokumenata i to: potvrda broj 71 0 V 183796 14 V od 29.04.2014. godine i potvrda broj 71 0 V 105987 10 V od 16.07.2014. godine, taj prigovor nije od bitnog značaja. Činjenice da je optužena primila uplate u gotovini od stranaka u tim postupcima, u iznosima te u vrijeme navedeno u izreci presude, radi predujmljivanja troškova za vještačenje, utvrđene su takođe iskazima svjedoka te iskazom optužene, a odbrana nije osporila sadržinu fotokopija potvrda.

Optužena osporava navode optužnice da je primljene novčane iznose zadržala za sebe u namjeri da sebi pribavi imovinsku korist i osporava da je prijemom uplata za predujam troškova postupka iskoristila ili prekoračila ovlaštenja sudije, pa tvrdi:

-da je iznos od 600,00 KM iz tačke 1. optužnice, isplaćen vještaku geometru S. M, koji je obavio geodetsko vještačenje u tom predmetu.

-za iznos od 800,00 KM iz tačke 2. optužnice navodi da je dio tog iznosa od 400,00 KM isplaćen vještaku geometru M. P, dok preostali iznos od 400,00 KM nije isplaćen vještaku građevinske struke D. D, jer isti nije završio postupak vještačenja dok je optužena bila zadužena ovim predmetom. Ostatak iznosa od 400,00 KM iz tačke 2. optužnice, tvrdi da je ostao u spisu tog predmeta u koverti, a kako je predmet presigniran drugom sudiji bez primopredaje i popisa predmeta, nije joj poznato gdje je taj iznos završio, ali negira da je isti prisvojila.

-u pogledu iznosa od 1.000,00 KM iz tačke 3. optužnice, navodi da je taj iznos u cijelosti isplaćen vještaku geometru S. M. za obavljeno vještačenje u predmetu, te dodaje mu je trebalo uplatiti još 200,00 KM koji iznos mu nije plaćen, jer stranke u postupku nisu uplatile taj iznos.

-smatra da nije iskoristila ni prekoračila granice službenih ovlaštenja sudije redovnog suda, jer odredba člana 147. Pravilnika izuzetno dozvoljava da sud može primiti uplate od stranaka u postupku u gotovini, pa je tako postupala samo u pojedinim predmetima da bi ubrzala vođenje postupaka, olakšala postupanje strankama i zato što pojedinim slučajevima banke nisu mogle provesti uplate predujma na depozitne račune suda;

Optužena u svom iskazu kao svjedok na glavnom pretresu detaljnije obrazlaže da je samo izuzetno primala uplatu predujma za vještačenja u gotovini od stranaka, i to u pojedinim predmetima u kojima je postupala kao sudija o čemu je sačinjavala potvrdu o uplati za stranku i za spis, da je nalagala svojim saradnicima-daktilografima da izvrše gotovinske isplate vještacima po završenom vještačenju, a pri isplati vještaci su potpisivali na potvrdi ili posebnoj službenoj zabilješci koji su novčani iznos primili. Navodi da je tako postupala kako bi ubrzala postupak i olakšala strankama koje su same molile da uplate predujam u njenoj kancelariji umjesto u banci ili pošti, jer im je tako bilo lakše i brže, te zbog problema u poslovanju, jer u pojedinim slučajevima iz različitih razloga banke nisu mogle da izvrše prijem uplate na depozitne račune suda. Tvrdi da sudski vještaci nisu pristajali da vještače u predmetima, ukoliko njihove usluge nisu ažurno plaćene. Kao sudija je bila zadužena izuzetno velikim brojem predmeta pa je tako postupala da bi se predmeti brzo i efikasno završavali, što je bio zahtjev svih predsjednika suda koji su bili upoznati sa takvim njenim radom. Tvrdi da su svi predsjednici Osnovnog suda u Banjaluci od 2004. do 2018. godine, znali i odobravali njeno postupanje zahtjevajući isključivo da se predmeti rješavaju što efikasnije, a bez stvarnog upuštanja u rješavanje problema u radu sudija. U periodu iz optužnice obavljala je dužnost predsjednika vanparničnog odjeljenja, pa je predsjednik suda od nje neposredno bio informisan o problemima u radu i načinu na koji iste prevazilaze. Pojašnjava da su sve sudije pojedinačno bile zadužene sa velikim brojem predmeta, po nekoliko hiljada predmeta po sudiji, a sudska uprava je tražila da predmete rješavaju brzo, prepuštajući sudijama da se sami snalaze u rješavanju problema tehničke prirode kao što je nedostatak službenog prevoza ili problema u vezi sa načinom plaćanja naknada vještacima i ostalim učesnicima u postupku.

...

Članom 347. KZ RS, propisano je: „Službeno ili odgovorno lice koje u namjeri da sebi ili drugome pribavi kakvu neimovinsku korist ili da drugom nanese kakvu štetu, iskoristi svoj položaj ili ovlaštenje, prekorači granice svog ovlaštenja ili ne izvrši službenu dužnost, kazniće se zatvorom od tri mjeseca do tri godine. Ako je djelom iz stava 1. ovog člana nanesena znatna šteta ili je došlo do teže povrede prava drugog, učinilac će se kazniti zatvorom od šest mjeseci do pet godina. Službeno ili odgovorno lice koje u namjeri da sebi ili drugome pribavi kakvu imovinsku korist, iskoristi svoj položaj ili ovlaštenje, prekorači granice svog ovlaštenja ili ne izvrši službenu dužnost, kazniće se zatvorom od šest mjeseci do pet godina. Ako je djelom iz

stava 3. ovog člana pribavljena imovinska korist u iznosu koji prelazi 10.000 KM, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do osam godina, a ako taj iznos prelazi 50.000 KM, kazniće se zatvorom od dvije do deset godina.

Članom 147. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 9/14, u daljem tekstu skraćeno: Pravilnik), koji je bio na snazi u inkriminisanom periodu, propisano je da Sud, po pravilu, ne prima uplatu gotovine neposredno od stranaka, već upućuje stranke da uplatu izvrše preko računa suda. U tom slučaju stranci će se predati uredno popunjena uplatnica, koja sadržava naziv suda i oznaku predmeta na koji se uplata odnosi, svrhu pologa, iznos uplate i JMB. Ako se iz izjave stranke ne može ustanoviti da li je gotovina opravdana, šef računovodstva zatražiće u toku tog ili narednog dana potrebno uputstvo od nadležnog sudije. Prijem gotovine po odredbama ovog pravilnika upisuje se u Dnevnik gotovinskih pologa i Blagajnički izvještaj za gotovinu uplaćenu po strankama, koji je prikazan u Obrascu broj 44 - Blagajnički izvještaj za gotovinu uplaćenu po strankama.

...

Nesporne činjenice, da je optužena M. V. obavljala dužnost sudije Osnovnog suda u Banjaluci kao lice imenovano na ovu dužnost od strane VSTV BiH, potvrđene su izvedenim dokazima, aktima o imenovanju i razrješenju i to: Aktom Visokog sudskog i tužilačkog savjeta Bosne i Hercegovine broj: 04-50-2-2259-2/2019 od 24.06.2019. godine, Odlukom Visokog sudskog i tužilačkog savjeta Bosne i Hercegovine o imenovanju predsjednika i sudija Osnovnog suda u Banja Luci od 03.02.2004. godine, te Odlukom Visokog sudskog i tužilačkog savjeta Bosne i Hercegovine o prestanku mandata sudiji M. V, broj: 04-07-3-694-3/2018 od 15.02.2018. godine. Iz navedenog je utvrđeno da je optužena obavljala dužnost sudije Osnovnog suda u Banjaluci u periodu od 08.03.2004. godine do 15.02.2018. godine, kada je razriješena od dužnosti, zbog podnošenja ostavke. Dakle, optužena je u navedenom vremenskom periodu, imala svojstvo službenog lica imenovanog na javnu dužnost od strane VSTV BiH, u smislu člana 147. stav 3. KZ RS.

Uvidom u spise predmeta Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 O 183796 14 O, broj: 71 0 V 143758 12 V i broj: 71 0 V 105987 10 V, utvrđeno je da je optužena bila zadužena i da je postupala kao sudija u navedenim predmetima. Optužena ne osporava da je pri vršenju dužnosti sudije u tim predmetima primila gotovinske uplate novca od stranaka na ime predujma za troškove vještačenja, izdajući im potvrde o primljenom novčanom iznosu koje je svojeručno potpisala u svojstvu sudije i ovjerila pečatom suda, a kako je to navedeno pod tačkama 1.-3. izreke. Tako je dana 29.04.2014. godine, u predmetu broj 71 0 O 183796 14 O, od stranke u postupku N. M, na ime predujma za vještačenje, primila neposredno novac u gotovini u iznosu od 600,00 KM, zatim dana 03.06.2014. godine u predmetu broj 71 0 V 143758 12 V, od stranke u postupku, B. Z, na ime predujma za vještačenje primila neposredno novac u gotovini u iznosu od 800,00 KM, dana 16.07.2014. godine u predmetu broj 71 0 V 105987 10 V od stranke u postupku Z. I, na ime predujma za vještačenje primila neposredno novac u gotovini u iznosu od 600,00 KM i dana 23.11.2015. godine, u istom predmetu, od stranaka u postupku Z. I, M. S, N. S. i J. M. takođe neposredno primila novac u gotovini u iznosu od 400,00 KM. U navedenim slučajevima otpušena je gotov novac od stranaka primila u svojoj sudijskoj kancelariji u Banjaluci, u zgradi sjedišta suda. Prema tome, novčane iznose u gotovini optužena je primila kao sudija i pri vršenju sudijske dužnosti od stranaka u sudskim postupcima koje je vodila, a prethodno je od stranaka tražila da izvrše navedene uplate uz obrazloženje da su potrebne za plaćanje troškova vještačenja, nužnih za odlučivanje o zahtjevima stranaka.

Ove nesporne činjenice potvrđene su iskazima saslušanih svjedoka - lica koja su imala položaj stranaka u navedenim sudskim postupcima i koja su optuženoj, u njenoj sudijskoj kancelariji, neposredno izvršila plaćanja u gotovom novcu.

Svjedoci N. M, V. M, G. V, Z. J. i J. D, čije iskaze je sud u cijelosti prihvatio, jer su u bitnom međusobno saglasni i saglasni su iskazu optužene, potvrdili su da je optužena kao sudija, postupajući u predmetu raspravljanja zaostavštine iza njihove majke, pokojne S. M. (1), u predmetu broj 71 0 O 183796 14 O, zatražila od njih kao zakonskih nasljednika i stranka u tom postupku, da izvrše uplatu novčanog iznosa od 600,00 KM na ime predujmljivanja troškova geodetskog vještačenja. Taj novčani iznos oni su međusobno odmah u sudu prikupili, pa je u ime nasljednika ovaj iznos u gotovini optuženoj kao sudiji u njenoj sudijskoj kancelariji, predao N. M. Optužena je o tome izdala potvrdu broj: 71 0 V 183796 14 V od 29.04.2014. godine, čiju fotokopiju je N. M. predao tužilaštvu dana 07.03.2019. godine, a kao svjedok se izjasnio da je original ove potvrde izgubio. Navedena potvrda nije u pisanom obliku sadržana u spisu predmeta 71 0 O 183796 14 O, i nije evidentirana u Sistemu za automatsko upravljanje predmetima u sudovima (skraćeno: CMS). Optužena nije osporila da je ovu potvrdu izdala kao sudija u vršenju sudijske dužnosti kao i da sadržaj fotokopije odgovara potvrdi kakvu je inače ona izdavala strankama.

Uvidom u spis predmeta broj: 71 0 O 183796 14 O, (tačka 1. izreke), utvrđeno je da se radi o vanparničnom postupku koji je pokrenut na osnovu smrtovnice, radi raspravljanja zaostavštine iza pokojne S. M. (1), u kojem N. M, V. M, G. V, Z. J. i J. D, kao zakonski nasljednici, imaju položaj stranke u postupku. Prema elektronskom popisu ovog predmeta iz CMS, optužena je zadužena predmetom od 20.02.2014. godine kada je preduzela prvu radnju u postupku, dok je od 23.09.2015. godine predmetom zadužena sudija A. V. Na ročištu za raspravljanje zaostavštine koje je održano u Osnovnom sudu u Banjaluci pred stručnim saradnikom Lj. D, dana 15.04.2014. godine, nasljednici su dali nasljedničke izjave. Međutim, na novom ročištu koje je održano pred optuženom kao sudijom dana 29.04.2014. godine, nasljednici su obavijestili sud da su postigli sporazum o diobi zaostavštine koji su usmeno saopštili optuženoj kao sudiji, što je evidentirano na ovom zapisniku. Optužena je dana 29.04.2014. godine donijela na zapisnik rješenje kojim se usvaja prijedlog nasljednika da sud izvrši diobu nekretnina i odredila da će diobu izvršiti uz prethodnu konsultaciju sa sudskim vještakom geodetske struke.

U svojstvu svjedoka, S. M. je na glavnom pretresu potvrdio da je obavio geodetsko vještačenje u ovom predmetu, da je svoj nalaz i mišljenje predao saradniku sudije u elektronskoj formi na USB memoriji, da je primio isplatu nagrade za vještačenje, da je isplatu primio u gotovom novcu u kancelariji optužene kao sudije, a novac mu je isplatila saradnica sudije R. K, misli u odsutnosti optužene. Dalje je korigovao svoj iskaz navodima da mu je u jednom predmetu R. K. izvršila isplatu u gotovom novcu, ali da se ne može tačno sjetiti da li je to bilo baš u predmetu iz tačke 1. izreke presude. Takav iskaz svjedoka S. M. sud nije prihvatio tačnim ni istinitim. Naime, svjedok R. K. na glavnom pretresu prvo je izričito odgovorila i više puta ponovila da ona lično nije isplaćivala vještake nego je to radila optužena kao sudija, a takođe je navela i da je predujmljeni novac u gotovini, za vrijeme dok se spis nalazi kod vještaka, bio u koverti, u ladici pored sudijskog stola i zaključan. Nakon što je izvršeno suočenje svjedoka R. K. i S. M. na okolnost isplate, svjedok R. K. je izjavila da dozvoljava mogućnost da mu je ona u jednomj slučaju predala novac u gotovini kao nagradu za obavljeno vještačenje isključivo po nalogu optužene, ali da se toga ne sjeća. Sud nije prihvatio iskaz svjedoka S. M. i zbog toga što u predmetu 71 0 O 183796 14 O nije evidentirano u CMS, a ne postoji ni kao pisani oblik u spisu predmeta, da je optužena kao sudija donijela

rješenje kojim se određuje geodetsko vještačenje ili drugi oblik angažovanja nekog stručnog lica, da je odredila zadatak i predmet tog vještačenja ili imenovala S. M. za vještaka, a takođe u spisu ne postoji potvrda o isplaćenom iznosu koju bi vještak potpisao. Na spis nije podnesen pisani nalaz i mišljenje vještaka ili drugi oblik stručnog izjašnjenja vještaka, nema zahtjeva vještaka za isplatu nagrade za vještačenje, nepostoji odluka suda kojim se odlučuje o isplati nagrade, što dokazuje da tokom ovog postupka nije izvršeno geodetsko vještačenje ili identifikacija parcela po geometru S. M. kao ni isplata vještaku.

Popis katastarskih parcela koji se u pisanom obliku nalazi u spisu ovog predmeta na dva lista formata A4, ne predstavlja nalaz geodetskog vještačenja ni identifikaciju parcela, jer isti nije potpisan i nije poznato ko je njegov autor ili ko ga je podnio u spis. Pisani nalaz i mišljenje u predmetu 71 0 O 183796 14 O od 29.09.2014. godine, koji je vještak geometar S. M. dostavio braniocu optužene uz dopis od 05.04.2022. godine, u koji je sud izvršio uvid na glavnom pretresu, nema potpis ni pečat ovog vještaka, ne postoji u spisu predmeta 71 0 O 183796 14 O i nije evidentiran u CMS sistemu, što sve zajedno dokazuje da u ovom sudskom predmetu geodetskog vještačenje ni konsultacija nije bilo, nego je zaostavština podijeljena između nasljednika saglasno njihovom sporazumu. Svjedok N. M. je objasnio da su nasljednici kao stranke ranije, prije obraćanja sudu, sami angažovali drugog geometra koji im je objasnio koje parcele odgovaraju njihovom sporazumu o diobi. Taj sporazum su izložili sudiji na ročištu, tako da je i svjedok bio začuđen zbog čega je potrebno ponovo angažovati vještaka geometra.

Daljim uvidom u spis predmeta, utvrđeno je da u sistemu CMS za predmet 71 0 O 183796 14 O, postoji evidentirano rješenje o nasljeđivanju od 13.05.2014. godine koje bi prema popisu spisa donijela optužena kao sudija. Ovog rješenja međutim nema u pisanom obliku u spisu predmeta, a što odgovara navodima svjedoka N. M. da je optužena kao sudija zaista donijela rješenje o diobi zaostavštine prema sporazumu nasljednika, ali ga je odbila uručiti nasljednicima, uslovljavajući N. M. da nasljednici gotovinski uplate i to svaki od nasljednika još po 300,00 KM. Svjedok N. M. navodi da nisu imali toliko novca da plate pa je tražio od optužene broj žiro računa na koji će uplatiti navedeni iznos, ali je optužena rekla da dođe kad budu imali para i da će dobiti potvrdu o plaćenom. Optužena je tada rješenje stavila u fasciklu i zatvorila u ladicu svog stola, iako je svjedok vidio da je istim izvršena dioba zaostavštine kako su se nasljednici sporazumjeli. Optužena potvrđuje ove navode svjedoka i ističe da rješenje o diobi zaostavštine nije uručila nasljednicima, jer nisu platili sudsku taksu na nasleđe, pa da je iz tog razloga od svjedoka tražila da plati iznos od 300,00 KM, na ime sudske takse. Nadalje, uvidom je utvrđeno da se u spisu broj 71 0 O 183796 14 O, nalazi se u pisanom obliku rješenje o nasljeđivanju od 24.04.2014. godine, kojim se svjedoci proglašavaju za nasljednike, ali bez diobe zaostavštine. Ovo rješenje nije evidentirano u CMS sistemu.

Ovakvo stanje spisa i saglasni navodi optužene i svjedoka N. M. u pogledu odbijanja optužene da uruči rješenje koje je donijela, jasno pokazuju da optužena kao sudija nije ažurno evidentirala sudska pismena i svoje sudijske odluke u CMS, jer je očigledno da je bila donijela rješenje o nasljeđivanju sa diobom zaostavštine po sporazumu nasljednika od 13.05.2014. godine, da je to rješenje čak pokazala svjedoku N. M, ali mu isto nije uručila, uslovljavajući ga dodatnim plaćanjem u gotovom novcu na ime sudske takse. Rješenje o nasljeđivanju od 24.04.2014. godine koje ne sadrži diobu zaostavštine, postoji u spisu u pisanom obliku, dok njegovo postojanje nije evidentirano u CMS.

Prema tome, samo je propust optužene kao sudije očigledan razlog zbog kojih u spisima predmeta nisu evidentirane potvrde o prijemu gotovog novca od stranaka, kao dokumenti nastali u radu sudije koje je sudija dužna evidentirati kroz CMS. Očigledno je da je optužena

pojedine dokumente i predmeta izdvajala od ostalih i odvojeno čuvala, da sve dokumente koje je kao sudija donijela nije evidentirala u CMS ili ih nije ulagala u spise, na što ukazuje na samo iskaz svjedoka N. M. nego i iskaz svjedoka R. K, a to objašnjava zbog čega u spisima predmeta ne postoje u pisanom obliku sve potvrde o prijemu gotovog novca od stranaka.

Navodi odbrane da nasljednici u ovom predmetu nikad nisu platili sudsku taksu na nasljeđe, pravno su nebitni. Sudije i ostali zaposleni u sudu, prema Zakonu o sudskim taksama, nisu ovlaštteni da uslovljavaju uručenje sudskih odluka plaćanjem sudske takse, a pogotovo predaju sudske odluke ne smiju uslovljavati gotovinskim plaćanjem takse sudiji. Nakon što se svjedok N. M. usmeno požalio na postupanje optužene sekretaru i predsjedniku suda, jer nije dobio rješenje o nasljeđivanju, predmet je presigniran sudiji A. V. koja je donijela novo rješenje od 01.12.2015. godine o nasljeđivanju, a kojim je raspravljena zaostavština iza S. M. (1), te saglasno sporazumu nasljednika izvršena je dioba zaostavštine. To što nasljednici u konačnom nisu platili sudsku taksu na nasljeđe, nema nikakvog uticaja za krivičnu odgovornost optužene.

Uvidom u spis Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 143758 12 V godine, (tačka 2. izreke), utvrđeno je da se u tom predmetu radi o vanparničnom postupku koji je pokrenut na osnovu prijedloga predlagača Lj. L. iz Banjaluke protiv protivnika predlagača V. R. i B. Z. iz Banjaluke, a radi diobe suvlasničke zajednice na nekretninama. Prema popisu ovog spisa iz CMS, optužena je kao sudija zadužena predmetom u periodu od 19.06.2012. godine do 08.12.2015. godine, kada je izdala posljednju sudijsku naredbu u tom predmetu, nakon čega je predmetom zadužen sudija Z. T. Tokom postupka, predlagateljica Lj. L. je povukla prijedlog, pa je postupak nastavljen po prijedlogu dotadašnjih protivnika predlagača. Na ročištu koje je održano 27.03.2014. godine, predlagateljice su zatražile da se izvrši uviđaj na nekretninama u suvlasništvu uz geodetskog vještaka M. P. čiji zadatak je da izvrši identifikaciju predmetnih nekretnina i vještaka građevinske struke D. D, čiji zadatak je da izvrši procjenu vrijednosti građevinskog objekta prema stanju u vrijeme vještačenja i stanju prije dogradnje, te obim i vrijednost izvršenih radova. Rješenjem broj 71 0 V 143758 12 V od 29.05.2014. godine, optužena kao sudija je odredila uviđaj nekretnina za dan 05.09.2014. godine, te je određeno vještačenje po vještaku geometru M. P. i vještaku građevinske struke, D. D. Vještak M. P. je svoj zadatak djelimično izvršio na ročištu na licu mjesta 05.09.2014. godine, kada je na licu mjesta izvršio identifikaciju nekretnina i izjavio da će se dodatno izjasniti o mogućnosti uređenja sukorisničkih odnosa na nekretnini, nakon što se vještak građevinske struke izjasni o mogućnostima za diobu građevinskog objekta. Takva izjava vještaka M. P. evidentirana je na zapisniku od 05.09.2014. godine i on dalje nije postupao u ovom predmetu, sudeći prema stanju spisa navedenog predmeta. Sudski vještak građevinske struke, D. D, dostavio je pisani nalaz i mišljenje 18.09.2014. godine sa troškovnikom u iznosu od 950,00 KM. Nesporno je da vještaku građevinske struke nije isplaćeno ništa na ime izvršenog vještačenja, zbog čega je na spis predmeta uputio veliki broj pisanih urgencija za isplatu naknade za vještačenje. Tačno je da ovaj vještak nakon što je podnio nalaz i mišljenje nije saslušan na ročištu, a vanparnični postupak je prekinut radi pokretanja parničnog postupka.

Svjedoci B. Z. i S. Z. potvrdili su da je B. Z. kao stranka u navedenom vanparničnom postupku dobila poziv suda da uplati avans za vještačenje u iznosu od 800,00 KM, u kancelariji kod optužene kao sudije. Zajedno su svjedoci otišli u kancelariju u kojoj je bila prisutna optužena i još jedna radnica suda, gdje su navedeni novčani iznos predali u gotovini i dobili potvrdu o plaćanju. Poslije su od njihovog advokata S. M. (2) saznali da su novac trebali platiti na račun banke, a kasnije su saznali da vještacima nisu isplaćene naknade. Kontaktirao ih je vještak D. D. kako bi provjerio jesu li izvršili uplatu, pa su mu putem telefona poslali sliku potvrde o plaćanju, a navedenu potvrdu više ne posjeduju, jer su istu izgubili. Međutim,

fotografija navedene potvrde prikazana je na urgenciji vještaka D. D. za plaćanje troškova vještačenja, koju je on podnio na predmet 71 0 V 143758 12 V dana 22.05.2018. godine.

Svjedok M. P. se izjasnio da nije primio u gotovini isplatu za vještačenje u ovom predmetu i da su gotovinske isplate vještacima vršene, ali u periodu neposredno nakon prestanka rata u BiH. Nije u mogućnosti izjasniti se da li mu je naknada za vještačenje u ovom predmetu možda plaćena prenosom na račun kod banke, te je potvrdio tačnost svog iskaza koji je dao kao svjedok tokom istrage. Dodaje da on ništa ne potražuje za izvršeni rad u ovom predmetu. Svjedok D. D. je izjavio da mu nije isplaćena naknada za vještačenje u ovom predmetu, zbog čega je napisao veći broj urgencija za plaćanje.

Prema podacima računovodstva suda u koje je izvršen uvid kroz dopise Osnovnog suda u Banjaluci, broj: 071-0-Su-22-000109 od 25.01.2022. godine i broj: 071-0-Su-Rač-22-000003 od 24.01.2022. godine, utvrđeno je da u sudskim predmetima iz izreke presude, računovodstvo nema evidentirane isplate vještacima niti je računovodstvo evidentiralo uplate za vještačenja.

Svjedok R. K. je na glavnom pretresu navela kako misli da je naknada za rad vještaku M. P. u ovom predmetu isplaćena u iznosu od 400,00 KM, ali je u pogledu ove činjenice takav njen iskaz nepouzdan, jer je i sama tokom svjedočenja navela da su u radu imali velik broj predmeta u kojim je postupala kao saradnik sudije zbog čega joj je teško da se sjeti pojedinosti, a iskaz o isplati vještaku M. P. nije dala sa sigurnošću već se izjasnila kako misli da je vještak isplaćen. Takav njen iskaz o ovoj činjenici suprotan je iskazu svjedoka M. P. koji je izjavio da mu nije u ovom predmetu izvršena gotovinska isplata naknade za vještačenje. Osim toga, u spisu ne postoje bilo kakvi dokazi o izvršenoj isplati za vještaka M. P, pa ni potvrda o isplati koju optužena i svjedok R. K. opisuju kao dokaz koji je sačinjavan prilikom gotovinskih isplata vještacima.

Sud nije prihvatio odbranu optužene da je preostalih 400,00 KM ostalo u zatvorenoj kovrti u spisu predmeta, sa svrhom da budu isplaćeni vještaku D. D. kad završi vještačenje i nakon njegovog saslušanja na ročištu, te da ne može odgovarati za ovaj iznos pošto je spis predmeta u međuvremenu, bez popisa i primopredaje, zadužio sudija Z. T. Ovakvu odbranu optužene sud nije prihvatio pošto je iz dopisa Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 143758 12 V od 18.03.2016. godine utvrđeno da sudija Z. T, u spisu ovog predmeta nije zatekao gotov novac u kovrti, uplatnicu da je B. Z. platila predujam troškova, kao ni potvrdu o plaćanju broj 71 0 V 143758 12 V od 03.06.2014. godine, što je i naveo kao razloge zbog čega ne može narediti isplatu vještaku D. D.

Uvidom u spis 71 0 V 105987 10 V, (tačka 3. izreke), utvrđeno je da se radi o vanparničnom predmetu pokrenutom po prijedlogu J. M. protiv Z. I, N. V, N. S, M. S, M. Č. i V. D, a radi razvrgnuća suvlasničke zajednice na nekretninama. Na ročištu koje je održano 11.07.2014. godine u sudu, optužena je u svojstvu sudije naložila prisutnim strankama J. M, Z. I, N. V, N. S, M. S. i S. Č, da uplate predujam za troškove vještačenja u iznosu od 600,00 KM, a dokaz o uplati da dostave sudu. Na ročištu na licu mjesta 28.08.2014. godine i 23.02.2015. godine, optužena je kao sudija naložila vještaku geometru S. M. da na licu mjesta izvrši fizičku diobu nekretnina prema postignutom dogovoru učesnika u postupku, o čemu je isti dostavio nalaz i mišljenje od 03.03.2015. godine. Optužena je na osnovu tog nalaza i mišljenja donijela rješenje broj 71 0 V 105987 10 V od 04.05.2015. godine, kojim je izvršena dioba nekretnina u suvlasništvu.

Saslušanjem svjedoka Z. I, N. V, M. S, N. S, te čitanjem iskaza svjedoka J. M, utvrđeno je da je optužena kao sudija tražila od njih kao stranaka u postupku da za predmet uplate ukupno 1.200,00 KM, i to da prethodno uplate iznos od 600,00 KM za vještačenje, a da po okončanju postupka plate iznos od dodatnih 600,00 KM. Navode da su sakupili iznos od 600,00 KM tako što je svako od učesnika dao po 100,00 KM i taj iznos su predali u gotovini optuženoj o čemu im je ona izdala potvrdu broj 71 0 V 105987 10 V od 16.07.2014. godine, u kojoj je naznačeno da je Z. I. uplatio na ime vještačenja u vanparničnom predmetu iznos od 600,00 KM, uz vidljiv svojeručni potpis optužene kao sudije i pečat suda, s tim što ova potvrda ne egzistira fizički u spisu predmeta i nije evidentirana u CMS. Svjedoci dalje navode da postupak nije bio završen i pored uplate, pa su Z. I. i M. S. ponovo otišli u sud kod optužene koja im je rekla da postupak nije završen, jer vještak geometar nije završio svoj dio posla i da trebaju da plate dodatni iznos od 600,00 KM. Sakupili su iznos od 400,00 KM tako što su po 100,00 KM dali Z. I, M. S, N. S. i J. M, dok N. V. i S. Č. nisu željeli da dodatno plate po 100,00 KM. Tom prilikom su Z. I. i M. S. platili i predali optuženoj iznos od 400,00 KM o čemu im je izdala potvrdu. Radi se o originalnoj potvrdi broj 71 0 V 105987 10 V od 23.11.2015. godine u kojoj je naznačeno da su Z. I, M. S, N. S. i J. M. izvršili uplatu sredstava u iznosu od 400,00 KM, zbog nemogućnosti uplate na žiro račun iz opšte poznatih razloga, a koja je svojeručno potpisana od optužene kao sudije i ovjerena je pečatom suda. Original ove potvrde sadržan je u pisanom obliku u spisu predmeta, ali ni ova potvrda nije evidentirana u CMS.

Svjedok S. M. je potvrdio da je izvršio geodetsko vještačenje u ovom predmetu i da mu je isplaćena naknada za vještačenje u sudu od strane optužene i njene saradnice u gotovini. Nije se mogao izjasniti o visini isplaćenog iznosa, ali je dodao da je bio nešto viši iznos zbog složenosti samog vještačenja. Tužilac je ovom svjedoku predočio i pročitao dio njegovog iskaza iz istrage po zapisniku broj: T12 1 KTK 0000620 18 od 19.06.2019. godine, kada je svjedok izjavio da se zbog proteka vremena ne može sjetiti da li su mu isplaćeni i koliko su iznosili troškovi vještačenja u predmetu 71 0 V 105987 10 V. Upitan da na glavnom pretresu pojasni kako se pri ranijem saslušanju nije mogao sjetiti da su mu isplaćeni troškovi vještačenja, svjedok pojašnjava da se naknadno prisjetio jer se radilo o predmetu u kojem je jedna od stranak bio otac njegove radne kolegice. Sud nije prihvatio istinitim iskaz svjedoka S. M. sa glavnog pretresa da su mu isplaćeni troškovi vještačenja u ovom predmetu, jer nije logično da se svjedok zbog proteka vremena pri saslušanju 19.06.2019. godine nije mogao sjetiti činjenica koje su se dogodile krajem 2015. godine, a da se tih činjenica sjeća na glavnom pretresu, kada je prošlo još dodatno vrijeme od gotovo 3 godine.

Optužena i svjedok R. K. su opisale da su isplate vještacima u gotovini vršene na način da se prilikom isplate na potvrdi o uplaćenju gotovini ili posebnoj pisanoj zabilješci vještak potpiše i time potvrdi isplatu određenog novčanog iznosa. U spisima predmeta naznačenih u tačkama 1. do 3. izreke, ne postoje potvrde o isplati ili drugi pisani dokazi da su vještacima isplaćeni troškovi čiju uplatu je optužena tražila od stranaka u postupku i primila u gotovom novcu. O tome ne postoje podatci ni u popisima spisa po CMS, zbog čega sud smatra dokazanim da u navedenim predmetima primljeni gotovinski iznosi nisu isplaćeni vještacima.

Optužena je navela da su isplate gotovog novca po njenoj odluci vršile njene saradnice – daktilografi u koje je imala veliko povjerenje, a samo bi ih pitala da li je u predmetu sve u redu i jesu li vještaci isplaćeni. Tvrdi da joj se nikad u radu nije desilo da neki vještak nije plaćen ili da u spisu predmeta nedostaje predujmljena gotovina. Za razliku od takvog iskaza optužene, svjedoci N. B. i N. Č. koje su kao daktilografi radili sa optuženom, izričito se izjašnjavaju da one lično nisu vršile gotovinsku isplatu vještacima, a svjedok N. Č. navodi da nikad kao daktilograf optužene nije bila ni prisutna gotovinskim isplatama za vještaka niti je

primala uplate u gotovini od stranaka. Svjedok R. K. je izjavila da ni ona lično nije primala novac u gotovini ni vršila isplate vještacima, nego je o tome sačinjavala potvrde o uplati i isplati po nalogu optužene kao sudije, a objasnila je da je novac sa potvrdama odlagan u posebnu kovertu koja je zatvorena i na omotu napisan iznos i lice koje je izvršilo uplatu, te na koji se predmet odnosi. Zbog toga sud nije prihvatio odbranu optužene da su čin isplate obavljale njene saradnice i da ona to nije posebno kontrolisala pouzdajući se u njihov rad.

S obzirom da su dokazane činjenice da je optužena od stranaka u predmetima navedenim u izreci presude, kao sudija pri vršenju sudijske dužnosti, primila uplate predujma za troškove vještačenja u gotovom novcu i da primljeni gotov novac uopšte nije isplaćen vještacima, sud je utvrdio dokazanim da je tako primljene iznose gotovine optužena prisvojila, odnosno zadržala za sebe.

Svjedoci N. B, R. K. i N. Č, čijim iskazima ni odbrana nije prigovorila, saglasno navode da one nisu isplaćivale položenu gotovinu, pa je isključena mogućnost da je neko od njih kao saradnika-daktilografa koji su radili sa optuženom izvršio isplatu vještacima ili da su one prisvojile ili zagubile položene novčane iznose. Svjedok R. K. je pri suočenju dozvolila mogućnost da je po naredbi optužene u jednom slučaju izvršila isplatu svjedoku S. M, za predmet pod tačkom 1. izreke presude, ali je sud iz ostalih izvedenih dokaza utvrdio da u ovom predmetu S. M. nije vršio vještačenje niti na drugi način učestvovao u tom postupku kao stručno lice. Takođe je isključena mogućnost da su neki drugi radnici suda ili treća lica otuđili novac iz predmeta opisanog pod tačkom 2. izreke, u kojem smislu odbrana prigovara da su spisi dodijeljeni u rad drugim sudijama bez prethodnog popisa i primopredaje predmeta, te da su ključ od sudijske kancelarije optužene imali i drugi zaposleni u sudu. Naime, optužena je navela da je bila zadužena sa velikim brojem sudskih predmeta, a predmete u radu je zadržavala u svojoj sudijskoj kancelariji, što znači da je konstatno u njenoj kancelariji bio veliki broj sudskih predmeta. Samo su optužena i njene saradnice mogle znati u kojim predmetima je položena gotovina, pa je isključena mogućnost da bi treća lica ili neko od ostalih zaposlenih u sudu otuđio novac, kada ta lica nisu mogla znati u kojem se od velikog broja predmeta u kancelariji nalazi položen gotov novac. Osim toga, svjedok R. K. opisala je da su koverta sa gotovim novcem izdvajane iz spisa predmeta dok se spis nalazi na vještačenju i dok se vještacima ne izvrši isplata, te čuvane u ladici radnog stola koji je optužena posebno zaključavala, što dokazuje da novac sa potvrdama o plaćanju i isplati nije mogao biti otuđen ili zagubljen na način kako to odbrana predočava, nego je stvarnu i faktičku kontrolu na primljenim novcem imala upravo optužena.

Time je dokazano da je optužena, postupajući kao sudija, primila uplatu gotovog novca u iznosu od 600,00 KM od stranaka u predmetu Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 O 183796 14 O na ime predujma za troškove vještačenja, a isti iznos nije isplatila vještaku S. M. nego je tako primljeni iznos gotovine zadržala za sebe, zatim da je optužena u svojstvu sudije primila gotov novac u iznosu od 800,00 KM, u predmetu Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 143758 12 V od stranke u postupku B. Z, na ime predujma za vještačenje koji nije isplatila sudskim vještacima M. P. i D. D. nego je isti zadržala za sebe, te u konačnom, da je od stranaka u postupku primila gotov novac u iznosu od 1.000,00 KM na ime predujma za vještačenje u predmetu Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 V 105987 10 V, koji nije isplatila vještaku S. M. nego je isti iznos zadržala i prisvojila za sebe, čime je sebi pribavila imovinsku korist odgovarajuću prisvojenom novcu, a ukupno u iznosu od 2.400,00 KM.

Sud nije prihvatio odbranu optužene u pogledu razloga koje je navela kao opravdanje zbog kojeg strankama nije naložila da izvrše plaćanje predujma na depozitni račun suda kod

poslovnih banaka, nalazeći da optužena u predmetima iz izreke presude nije imala opravdan stvarni ni pravni razlog da primi gotovinske uplate.

Svjedok Đ. Đ, koja je zaposlena od 01.06.2015. godine kao šef računovodstva Osnovnog suda u Banjaluci, navodi da je Ministarstvo finansija Republike Srpske otvorilo namjenski depozitni račun za osnovne sudove u Republici Srpskoj, prvo kod NLB banke, a zatim je početkom 2014. godine taj račun prenesen kod Banke Srpske, na koji su stranke uplaćivale sredstva depozita, kojim je kasnije raspolagalo računovodstvo, na osnovu odluke sudije. Navodi da joj nisu poznati slučajevi u kojim je sud sa strankama poslovao gotovinski, izvan namjenskog depozitnog računa. Svjedok se takođe izjasnila da je do blokade računa Banke Srpske došlo u novembru 2015. godine, a iskaz svjedoka u skladu je sa rješenjem Agencije za bankarstvo Republike Srpske od 11.11.2015. godine (Službeni glasnik Republike Srpske broj: 94/15), kojim se uvodi prinudna uprave nad ovom bankom. Iz navedenog proizlazi da se teškoće u uplatama depozita stranaka na račun kod banke o kojima se izjašnjavala optužena, nisu mogle odnositi na slučaj blokade depozitnog računa sudova otvoren kod Banke Srpske, jer su uplate iz optužnice, (uz izuzetak uplate u predmetu 71 0 V 105987 10 V od 23.11.2015.), izvršene više od godinu dana ranije. Ovakav iskaz svjedoka Đ. Đ. u skladu je sa naredbom Ministarstva finansija Republike Srpske broj 06.09/020-3262/13 od 30.12.2013. godine o ukidanju depozitnih računa osnovnih, okružnih i okružnih privrednih sudova, te obavještanjem o proceduri uplate na depozitne račune osnovnih, okružnih i okružnih privrednih sudova Ministarstva finansija Republike Srpske, broj: 06.09/020-3264/13 od 30.12.2013. godine, dok je iz dopisa Osnovnog suda u Banjaluci broj 071-0-SU-RAČ-22-00000003 od 24.01.2022. godine te dopisa broj 071-0-Su-22-000109 od 25.01.2022. godine, utvrđeno da računovodstvena služba nije evidentirala uplate depozitnih sredstava stranaka sa svrhom vještačenja u predmetima navedenim u optužnici i nije vršila isplate po tim osnovima.

Imajući u vidu navode odbrane kojim se ukazuje da u smislu člana 147. Pravilnika, ne postoji apsolutna zabrana za prijem gotovinskih uplata stranaka u sudu, nego je propisano da sud, po pravilu, ne prima uplatu gotovine neposredno od stranaka, valja ukazati da se izuzetak od pravila da sud neće primati gotovinske uplate od stranaka u postupku, nikad ne odnosi se na sudiju koji postupa u konkretnom predmetu. Sudija nije ovlašten da vršeci sudijsku dužnost neposredno primi uplatu gotovine ili da neposredno vrši isplatu, tako da za sudiju koji postupa u pojedinom predmetu nema izuzetka od zabrane prijema ili isplate novca u gotovom, pa makar to iziskivale potrebe vođenja postupka. Izuzetak od pravila kojim se zabranjuje gotovinsko novčano poslovanje sa strankama odnosi se jedino na sud kao državni organ, i to u pojedinačnim slučajevima koje posebno odobri predsjednik ili sekretar suda, ali se neposredna plaćanja i tada vrše isključivo preko ovlaštenih sudskih radnika iz računovodstvene službe suda. Uloga sudije koji vodi postupak u tim izuzetnim slučajevima jeste da svojom odlukom naloži računovodstvu da primi uplatu u gotovini te da istu kao depozit čuva, te sudija može svojom odlukom da naloži gotovinsku isplatu kada se ostvare uslovi polaganja depozita, ali tu isplatu sprovode radnici računovodstva. Takođe je izričito zabranjeno unošenje i čuvanje gotovog novca u spisu predmeta u koji se ulaže jedino zabilješka o plaćanju, uz naznaku broja pod kojim se depozit čuva u računovodstvu. Sve to je detaljno i jasno propisano odredbama članova 145, 146, 153, 154. i 158. Pravilnika. Ne postoji dakle izuzetak od pravila koje zabranjuje sudiji da od stranaka u postupku prima gotovinske uplate i vrši gotovinske isplate.

Optužena u svojoj odbrani nije ukazala da se u pojedinačnim slučajevima obraćala predsjedniku ili sekretaru suda sa zahtjevom da joj odobri prijem pologa stranaka u sudu, pa prema tome nije imala takvo odobrenje. Bez osnova su i ne isključuju odgovornost optužene njeni navodi da su predsjednici sudova sa takvim njenim postupanjem bili upoznati, što

optužena objašnjava kroz primjer jednog predmeta u kojem je predsjednik suda odbio njeno izuzeće kao sudije, iako je iz spisa bilo vidljivo da je u tom predmetu primila gotovinsku uplatu. Ovo naknadno saznanje predsjednika suda ne predstavljaju prethodno odobrenje predsjednika suda koje je optužena morala da traži prije nego što stranci naloži plaćanje u gotovom. Čak i da je takvo odobrenje dobila i da je imala izričitu ili prećutnu saglasnost predsjednika suda, novac kao sudija nije mogla primiti neposredno nego je stranku bila dužna uputiti da gotovinu uplati preko računovodstva suda.

Upravo iz činjenice da su optuženoj kao iskusnom sudiji navedene odredbe propisa o unutrašnjem sudskom poslovanju bile dobro poznate i da je bila svjesna njihovog značaja i značenja, a da je ipak gotov novac od stranaka primala neposredno u svojoj kancelariji, ne obavještavajući o tome računovodstvenu službu suda, jasno je da je optužena postupala sa namjerom da sebi pribavi imovinsku korist, kada je prisvojila primljenu gotovinu u predmetima navedenim u optužnici. Time je optužena u navedenim predmetima obavljanje sudijske dužnosti iskoristila i prekoračila ovlaštenja sudije radi pribavljanja lične imovinske koristi, a ovo krivično djelo je izvršila sa direktnim umišljajem, postupajući u namjeri da sebi pribavi imovinsku korist. To je očigledno kada se ima u vidu da je optužena u predmetu opisanom pod tačkom 1, stranci u postupku N. M. odbila predati rješenje o nasljeđivanju sa diobom zaostavštine prema sporazumu nasljednika, zahtjevajući od njega zauzvrat dodatnu gotovinsku uplatu, iako je takvo rješenje bila pripremila i napisala te ga i pokazala ovom svjedoku, a zatim vratila u ladicu svog stola, kada joj je rekao da nije u mogućnosti odmah da plati traženi iznos. Time je optužena praktično usloвила predaju sudske odluke stranci plaćanjem dodatnog novčanog iznosa u gotovini. Neprihvatljivi su navodi optužene da je ovo činila kako bi obezbijedila plaćanje sudske takse ili da se radilo o dodatnoj uplati za vještačenje. Dostavljanje sudske odluke strankama u postupku ne može se i ne smije uslovljavati plaćanjem sudske takse niti po jednom zapisu.

Uračunljivost optužene u vrijeme izvršenja krivičnog djela i tokom suđenja, nije dovedena u sumnju.

Prilikom odmjeravanja visine kazne zatvora sud je kao otežavajuću okolnost na strani optužene cijenio veći broj radnji izvršenja produženog krivičnog djela preduzetih u kraćem vremenskom periodu, što ukazuju na njenu upornost i riješenost da iskoristavajući dužnost sudije za sebe pribavlja imovinsku korist. Osim toga, optužena je iskazala bezobzirnost koja se sastoji u tome da je već napisanu i pripremljenu sudsku odluku odbila uručiti stranci, uslovljavajući je dodatnom gotovinskom novčanom uplatom. Olakšavajućih okolnosti na strani optužene u odnosu na konkretno krivično djelo sud nije našao, ali je pri izboru vrste i visine kazne imao u vidu porodičnost i životnu dob optužene. U tri navedena predmeta optužena je obavljanje sudijske dužnosti podredila sticanju lične imovinske koristi i tako doprinijela narušavanju povjerenja građana u pravosudni sistem Republike Srpske i Bosne i Hercegovine.

Kazna zatvora u utvrđenom trajanju od 1 godine i 6 mjeseci, nužna je mjera kazne da bi se uticalo na optuženu, ali i druga službena lica, da ubuduće ne čine ovakva krivična djela te izrazila jasna društvena osuda takvog postupanja. Neprihvatljivo je da službena lica, naročito sudije redovnih sudova kojima je povjerenost sprovedenje zakona i neposredno rješavanje o pravima i slobodama građana, čine krivična djela, pa je kazna zatvora u navedenom trajanju jedina adekvatna krivična sankcija prema težini počinjenog djela i krivičnoj odgovornosti optužene.

Na osnovu člana 94. Krivičnog zakona Republike Srpske, od optužene se ima oduzeti postignuta imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela u ukupnom iznosu od 2.400,00 KM, koju je dužna platiti u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude.

Takođe je optuženoj na osnovu člana 60. KZ RS izrečena mjera bezbjednosti zabrane vršenja dužnosti sudije u trajanju od pet godina nakon pravosnažnosti presude u koje se ne uračunava vrijeme provedeno na izdržavanju kazne, što će otkloniti opasnost od ponavljanja sličnog krivičnog djela tako da se optuženoj pravno onemogući da se ubuduće prijavi za poziciju sudije.

Na osnovu člana 99. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, optužena je dužna platiti troškove krivičnog postupka koji se odnose na iznos paušalne naknade od 300,00 KM (tri stotine konvertibilnih maraka), te prevozne troškove svjedoka N. B. u iznosu od 9,00 KM, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Zapisničar:
Radmila Stanivuk

Sudija:
Blagoje Dragosavljević

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu Republike Srpske u roku od 15 dana po prijemu ovjerenog prepisa presude. Žalba se podnosi ovom sudu u pisanom obliku i dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.